

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Malai Vitalie și Sanduleac Diana în numele inculpatului, de către partea vătămată Negoită Igor și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Guțul Artur xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.05.2019 – 30.10.2019;

Instanță de apel: 22.11.2019 – 22.01.2020;

Instanță de recurs: 10.03.2020 - 03.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 30 octombrie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Guțul Artur a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Guțul Artur la 10 aprilie 2019, aproximativ la ora 01:00, împreună cu o persoană de gen masculin la moment nerecunoscută de către organul de urmărire penală, ambii cu semne evidente de ebrietate alcoolică, aflându-se la stația ”Voshod”, amplasată pe str. Calea Ieșilor, mun. Bălți, tulburau liniștea și încălcau ordinea publică manifestată prin răsturnarea gunoiului prin lovirea cu picioarele a urnelor metalice amplasate pe marginea acostamentului de-a lungul magazinelor și gheretelor, totodată lovind cu picioarele și în vitrinele acelor magazine.

Deplasându-se la fața locului, conform înștiințării parvenite, cu automobilul de serviciu, n/î MAI 2066, angajații Biroului de Reacționare Operativă, din cadrul IP Bălți, în persoana subofițerului Negoită Igor și subofițerului Nedelea Mihai, care se aflau în uniforma de serviciu în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu de menținere a ordinii publice, l-au depistat pe Guțul Artur într-o fâșie forestieră amplasată în adiacentul stației ”Voshod”, iar a doua persoană necunoscută s-a eschivat de la fața locului, ca urmare au încercat să-l liniștească pe acesta, explicându-i să înceteze

acțiunile sale ilegale, la ce acesta dimpotrivă a dat dovadă de un cinism și o obrăznicie deosebită, se împotriva cerințelor legale ale angajaților poliției, după ce Guțul Artur a scos din buzunarul scurtei sale un cuțit de timp ”babocica”, pe care mânuindu-l prin mișcare cu mâna dreaptă l-a deschis și cerea ca cineva din angajații poliției să se apropie de el pentru a-i cauza leziuni corporale, astfel amenințându-l cu răfuiala fizică și opunând rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice.

Prin acțiunile sale Guțul Artur a încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței și opunerea de rezistență violentă reprezentanților care curmă actele de huliganism, însoțită de încercarea aplicării armei sau altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Guțul Artur, în baza art.287 alin.(3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, pedeapsa este extrem de blândă, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal.

A menționat că, infracțiunea de care este învinuit inculpatul art.287 alin.(3) Cod penal constituie una gravă.

Din prevederile art.75 Cod penal rezultă, că persoanei culpabile se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate de Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată trebuie să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

A invocat că, în speța dată sau admis abateri de la art.75 Cod penal și pedeapsa aplicată nu v-a atinge scopul pedepsei penale. Pedeapsa este prea blândă și nu poate fi justificată cu nimic. Nu s-a ținut cont de pericolul social sporit al acțiunilor inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Bălți Chișinău din 22 ianuarie 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Guțul Artur, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a reținut circumstanțele cauzei, a încadrat juridic fapta și a stabilit vinovăția lui Guțul Artur în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.287 alin.(3) Cod penal.

Ce ține de pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat-o prea blândă, susținând în acest sens apelul procurorului.

La acest aspect instanța de apel a menționat că, pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale,

adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă.

Așa dar, instanța de apel a subliniat că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din considerentele indicate instanța de apel ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retribuit al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, a considerat că în cazul dat urmează a fi aplicată inculpatului Guțul Artur pedeapsa închisorii, cu executare reală, fiind exclus art.90 Cod penal.

La individualizarea pedepsei de închisoare instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului Guțul Artur și a luat în considerație prevederile art.2, 7, 61, 75-78, art.287 alin.(3) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunilor comise (infracțiune intenționată gravă), de acțiunile care au fost întreprinse și demonstrarea cuțitului, cu amenințarea polițiștilor, ce constituie un pericol social sporit, de necomunicarea identității celei de-a doua persoană cu care a comis acțiunile huliganice, de prezența circumstanțelor atenuante (căința sinceră), de prezența circumstanțelor agravante (comiterea infracțiunii în stare de ebrietate), de caracteristică pozitivă, de lipsa evidenței la medici narcolog și psihiatru, de personalitatea celui vinovat, de cazierul contravențional (comiterea anterioară a actelor de huliganism nu prea grav, apariția în stare de ebrietate în loc public, tulburarea liniștii și circuitul ilegal al substanțelor narcotice), contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

A ținut să menționeze că, Guțul Artur la urmărirea penală a refuzat să depună declarații, iar la judecarea cauzei penale în instanța de judecată a declarat că nu ține minte fapta infracțională, dar acceptă faptele și recunoaște vina.

Faptul, că acesta a recunoscut vina și a acceptat procedura simplificată de examinare a cauzei penale, a beneficiat de reducerea pedepsei prevăzută de lege.

Acceptarea procedurii simplificate de examinare a cauzei penale a fost dictată de dorință inculpatului de a beneficia de reducerea pedepsei.

Deși acesta s-a căit sincer, n-a conștientizat fapta comisă și n-a denunțat cea de-a doua persoană cu care a comis actul de huliganism până la venirea poliției.

Actul de huliganism s-a manifestat printr-o obrăznicie și cinism deosebit, fiind lovite cu picioarele, răsturnate urnele de gunoi și vitrinele magazinelor și gheretelor.

Instanța de apel a enunțat că, inculpatul după comiterea actului de huliganism și sosirea la fața locului a polițiștilor, a continuat acțiunile sale ilegale, măbind pericolul social al faptei prin demonstrarea unui cuțit și amenințarea polițiștilor.

Din analiza personalității lui, instanța de apel a statuat că inculpatul își mărește acțiunile sale ilegale, așa cum anterior a comis huliganism nu prea grav, dar în speța dată a unui huliganism agravant, ceea ce înseamnă că el prezintă pericol social și poate pe viitor să comită fapte ilegale mai grave.

Din circumstanțele date instanța de apel a conchis, că corectarea inculpatului poate avea loc doar în condițiile stabilirii unei pedepse de închisoare, cu executarea reală și la inaplicabilitatea altei pedepsei penale, fiind exclus art.90 Cod penal.

Considerând că termenul de 2 ani de închisoare stabilit de prima instanță este proporțional faptei comise, personalității inculpatului și suficient pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Astfel, scopurile pedepsei prevăzute la art.61 Cod penal, de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane vor fi atinse doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare de 2 ani cu executare reală.

5. Avocatul Malai Vitalie în numele inculpatului, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, decizia instanței de apel este una tendențioasă și ilegală. Or, prin soluția sa, instanța vizată și-a demonstrat poziția părtinitoare și selectivă față de recurent, dând dovadă de subiectivism evident, aplicând și interpretând eronat normele dreptului material aplicabile speței, în privința inculpatului în coraport cu fapta reală comisă și anume faptul că inculpatul intenționa să aplice arma, dar nu a aplicat-o sub nici o formă precum și faptul că prin acțiunile intenționate de lovire a obiectelor până la venirea poliției acesta nu a afectat sub nici o formă proprietatea acțiunile de lovire fără cauzare de prejudicii nu poate fi considerată o obrăznicie deosebită sau la materialele cauzei nu este înaintată acțiune civilă nefiind deci cauzată nici o daună materială sau morală.

Avocatul recurentul consideră că, instanța de apel nu a remarcat și nici nu a stabilit nici un temei prin care s-ar demonstra că inculpatul Guțul Artur nu poate fi corectat în ordinea prevăzută de art.90 Cod penal, ținându-se cont în deosebi de personalitatea inculpatului, atitudinea acestuia, faptul că a conștientizat consecințele acțiunilor infracționale comise și s-a căit sincer de cele comise. Este angajat în câmpul muncii, muncește conștiincios și este întreținătorul familiei care fiind privat de libertate, agravează drastic situația economică a familiei.

Subsidiar, recurentul a invocat că, instanța de recurs, urmează să constate că argumentele primei instanțe și a recurentului cu referire la individualizarea pedepsei lui Guțul Artur sunt întemeiate, iar, instanța de apel neîntemeiat a înăspri pedeapsa și, că aceasta nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or, inculpatul a săvârșit o infracțiune penală pentru prima dată, nu a cauzat daune materiale, lipsa daunei morale, este încadrat în câmpul muncii și de el depinde venitul important al familiei care educă încă 2 minori, fără sprijinul tatălui, și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer în cele săvârșite, în instanță a dat declarații, iar în acest aspect, instanța de fond just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, faptul că corectarea inculpatului poate fi atinsă fără izolarea lui de societate, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, cât și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, recurentul menționează că, instanța de apel nu și-a motivat sub nici o formă soluția primită de a înăspri pedeapsă inculpatului Guțul Artur, decizia fiind neargumentată și neîntemeiată, sau argumentarea precum că nu a indicat cea de a doua persoană nu-i poate fi încredințată deoarece organul de ancheta trebuia să stabilească dacă în genere a fost cea de a doua persoană iar prin această argumentare

instanța de apel în realitate adaugă o nouă încredințare cea prevăzută de art.287 alin.(2) Cod penal, săvârșirea în grup a infracțiunii fără a fi existentă cea de a doua persoană.

Prin urmare specificăm că, contrar criteriilor stabilite la individualizarea pedepsei de către prima instanță (Căința sinceră și contribuția activă la descoperirea infracțiunii și neconstatarea căror va circumstanțe agravante "starea de ebrietate după cum am menționat el nu a înaintat pentru comiterea infracțiunii dar involuntar a apreciat situația și prezența mai multor persoane înarmate ca o stare de apărare"), instanța de apel, nefondat a conchis că prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, neproportională infracțiunilor incriminate, casând parțial sentința în privința pedepsei aplicate și înăsprind pedeapsa.

5.1. Avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate cu aplicare prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, pe parcursul examinării cauzei penale, Guțul Artur vina a recunoscut total, a depus o cerere de examinare a cauzei în procedura specială prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, și-a cerut scuze de la partea vătămată, acesta la iertat, fapt confirmat de ultimul în ședința de judecată în cadrul examinării cererii în instanța de apel, și a solicita să fie respinsă cererea de apel depusă de acuzatorul de stat.

Mai mult ca atât, a indicat că partea vătămată, Negoită Igor, fiind și polițist de sector pe sectorul unde locuiește Guțul Artur, a menționat că acesta de la momentul comiterii faptei și până la examinarea cauzei instanța de apel, s-a corectat s-a angajat în câmpul muncii și careva alte încălcări nu a avut.

5.2. Partea vătămată, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nefondat a aplicat o sancțiune atât de drastică, față de inculpatul Guțul Artur, deoarece în realitate acțiunile acestuia din data de 10 aprilie 2019 nu au fost atât de periculoase în coraport cu pedeapsa atât de severă aplicată acestuia.

A subliniat partea vătămată că, la momentul depistării acestuia în fâșia forestieră acțiunile huliganice de aplicare a loviturilor asupra urnelor și vitrinelor magazinelor cărora nu le-a fost cauzat prejudiciu, încetase la venirea poliției, iar prezența celei de a doua persoană a rezultat din informația parvenită de la Inspectoratul de Poliție Bălți, nu însă și de la fața locului, astfel nefiind cert dacă anume persoana a doua se afla împreună cu Guțul Artur.

A mai specificat recurentul că, Guțul Artur la 10 aprilie 2019, când încercau să-l rețină nu s-a năpustit asupra lor, dar ultimul era dezorientat din cauza stării de ebrietate avansată astfel amenințarea cu cuțitul când încercau să se apropie de el nu poate fi considerat ca un pericol real pentru viața și sănătatea grupului de reacționare operativă mai ales că acesta are o corpolență și înălțime mult mai mică în comparație cu membrii grupului operativ aflați la fața locului.

Consideră partea vătămată că, condamnarea pe un termen de 2 ani privațiune de libertate cu executare reală este o pedeapsă prea aspră pentru o faptă atât de minoră, fapt care l-a invocat și în instanța de apel, însă a fost considerat ilegal de către aceasta, în opinia recurentului prima instanță corect și legal a aplicat prevederile

art.90 Cod penal.

5.3. Inculpatul în temeiul pct.10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, de către organul de urmărire penală i-a fost acordată asistența juridică garantată de stat unde nu la inițiativa lui dar a avocatei care nu avea timp pentru audieri, i s-a explica posibila interpretare în defavoarea lui a dreptului de a refuza darea declarațiilor și pe motiv că se grăbea a fost convins să semneze, că nu dă declarații, de și nu avea ce ascunde, fapt care la și declarat în prima instanță, unde a cerut examinarea în baza prevederilor art.364¹ Cod procedură penală.

Recurentul a făcut referire și la pct.8 alin.4 al sentinței Judecătoria Bălți din 30 octombrie 2019, care dovedește faptul că procurorul a solicitat de la instanța de fond aplicarea art.90 Cod penal, în privința lui, cu suspendarea executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

A specificat că participând în instanța de apel, un alt avocat, tot acordat prin asistența juridică garantată de stat, aceasta nu a intrat în esența cauzei, nu a reclamat erorile de drept și de fapt, motiv pentru care instanța de apel eronat a apreciat probele și a înăspriț substanțial situația lui agravându-i pedeapsa, în raport cu cea cerută în prima instanță de către acuzatorul de stat.

Recurentul a enunțat că, nu a cauzat careva prejudicii fapt care se demonstrează prin lipsa acțiunii civile. Consideră că instanța de apel, eronat a luat drept bază că nu a indicat cine este a doua persoană sau în acțiunile de huliganism se indică că au fost efectuate pe stradă, dar el de fapt fiind în fâșia forestieră în stare de ebrietate avansată. Instanța de apel la învinovățit că nu a indicat cine e a doua persoană, dar el nu poate să indice un nume care nu a fost sau să învinovățească eronat careva persoane deoarece în acest caz risc să fie învinovățit deja de denunț fals asupra unei persoane pentru o acțiune gravă. Conform declarațiilor polițiștilor care au fost la fața locului, Negoită Igor și Nedelea Mihai lau găsit doar pe dânsul în fâșia forestieră în stare de ebrietate însă în nici un moment nu este indicat că s-a fugărit cineva după dânsul în fâșia forestieră sau că cel de al doilea a fugit, iar în caz că era o persoană cu dânsul pe care el o ascunde ei, fiind 2 polițiști urmau să fugă sau să-l caute pe cel de al doilea fiind o oră târzie nu aveau de identificat multe persoane.

Totodată, a menționat că este învinovățit de instanța de apel pentru o crimă care nu este în rechizitoriu, nu este clară învinuirea de ce anume pentru 2 persoane trebuie el să răspundă, nu este format un dosar penal pentru identificarea celei de a doua persoană cu disjungere, suspendare căutare etc. nu este descrisă măcar de martori cum arăta, iar severitatea pedepsei aplicate consideră că este de fapt condamnat și prin calificativul art.287 alin.(2) al Codului penal, care prevede săvârșirea de către un grup de persoane infracțiunii. Circumstanța agravantă starea de ebrietate de 2 ori se impută de instanța de apel pentru una și aceeași faptă deoarece respectiva stare nu-i permite să încrimineze pentru o infracțiune gravă necunoscând nici pe aproape din cei ce a văzut pe stradă și nici să-și amintească fără careva indici ai martorilor cum arată cea de a doua persoană să facă careva referiri iar instanța de apel prin aprecierea sa menționează că el nu dorește să conlucreze la stabilirea adevărului.

Consider că instanța de apel a depășit consecutivitatea aplicării pedepsei de la cea mai blândă la cea mai aspră, deoarece nu a avut nici un antecedent penal și nu a beneficiat de prevederile art.90 al Codului penal, iar contravențiile administrative

achitate nu pot fi considerate ca antecedente penale.

Consideră recurentul inechitabil că, instanța de apel nu a luat în calcul că este caracterizat pozitiv la serviciul unde activează și la inspectorul de sector, iar privarea la moment a libertății va grav starea financiară a familiei unde participă prin muncă cinstită oficială la întreținerea acestora sunt 2 minori, iar mama dispunând de un salariu minim.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În urma lecturării recursurilor declarate în numele inculpatului de către avocații Malai Vitalie, Sanduleac Diana și de către partea vătămată Negoită Igori, Colegiul penal constată că titularii acestora invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă motivează recursul sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care este invocat și de către inculpatul Guțul Iurii, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea

unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont de circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii, stare de ebrietate avansată și de prevederile art.16 alin.(4) Cod penal, ce clasifică fapta inculpatului ca o infracțiune gravă.

La fel, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Cu referire la argumentele părții vătămate că, în momentul încercării de al reține pe inculpat, ultimul nu s-a năpustit asupra lor, dar era dezorientat din cauza stării de ebrietate avansată și amenințarea cu cuțitul când încercau să se apropie de el nu poate fi considerat ca un pericol real pentru viața și sănătatea grupului de reacționare operativă mai ales că acesta are o corpolență și înălțime mult mai mică în comparație cu membrii grupului operativ aflați la fața locului. Colegiul penal menționează că acest aspect este combătut prin cumulul de probe prezentate de către partea acuzării.

Cu referire la argumentele inculpatului care a invocat că procurorul a solicitat de la prima instanță aplicarea art.90 Cod penal, în privința lui, cu suspendarea executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani, iar ulterior a declarat apel privind excluderea acestor prevederi. Colegiul penal notează că declararea apelului de către partea acuzării nu se rezumă exclusiv la un drept în acest sens, dar și la o obligație în cazul în care sunt încălcate normele materiale și procesuale. Astfel, în cererea de apel este indicat abateri evidente de la prevederile art.75 Cod penal și care au fost constatate prin decizia instanței de apel din 22.01.2020.

Cu referire la alegațiile inculpatului precum că ilegal a fost excluse prevederile art.90 Cod penal din sentința de condamnare, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admiterea a apelului procurorului, cu casarea parțială a sentinței primei instanței în partea individualizării pedepsei a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Colegiul penal lărgit reține că, inculpatul a invocă ca temei pentru recurs și

prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărâre instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă se reține că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul recunoscând faptele incriminate prin rechizitoriu, or, după pronunțarea încheierii de admitere a cererii inculpatului și dispunerea examinării cauzei în procedura simplificată, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale. La fel, se reține și faptul că, recursul sub acest aspect este nemotivat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Malai Vitalie și Sanduleac Diana în numele inculpatului, de către partea vătămată Negoită Igor și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Guțul Artur xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 decembrie 2020

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor